

nan ja jakoi ehtoollisen, johon myös kaikki kuorolaiset osallistuivat. Kirkon jälkeen oli opistolla Marianpäivän juhla, mutta yksi oli joukosta poissa. Opiston sielu, Kuujärven matkan johtaja, rovasti Sainio oli saanut sairaskohtauksen ennen kirkosta lähtöään ja viety Turkuun sairaalaan (*tätä kirjoittaessani on jo toipumassa*). Karjalaisilla on kyky iloita surunkin keskellä ja etenkin silloin, joten Pitk' Randaasen esiintyminen opistolla sai, jos mahdollista, lisää hohtoa suruviestistä.

Maanantai oli "heimo-päivä". Salon seudulla asuu noin 500 maahanmuuttajaa, inkeriläisiä, virolaisia, karjalaisia, jotka olivat järjestäneet Kuujärven kuorolle Salon Siniseen Taloon kirpputorin, jossa saattoi tehdä ostoksia ilman rahaa. Iltapäivällä oli esiintyminen samassa talossa ja Pitk' Randaasilla oli taas uudet laulut ja kujeet yleisön riemuksi.

Pitk' Randaaset lauloivat Kuujärvelle rakennettavan kirkon hyväksi. Muurlan opistolla kerätty kolehti sekä Sinisessä talossa maahanmuuttajien järjestämän kahvitarjoilun tuotto kartuttivat myös mukavasti Kuujärven kirkkorahastoa. Raha onkin heti alkukesästä tarpeen, kun päästään siirtämään jo valmiiksi sahattua kirkon kehikkoa Aunuksesta Kuujärvelle. Lämmin kiitos kaikille lahjoittajille.

– RAIJA KLEMOLA

• **Tverinkarjalaisten ystävät ry.** valitsi vuosikokouksessaan **Erkki Hatakan** edelleen yhdistyksen puheenjohtajaksi. Hallitukseen tuli uutena jäsenenä kaksi vuotta sihteerinä toiminut **Elina Hatakka**.

• **Sanna Maria Röppänen** suoritti fil. maisterin tutkinnon Jyväskylän yliopistossa tänä keväänä. Sanna Maria on salmilaista sukua isänsä Pentti Röppäsen puolelta. Isän suku menee Pentin sukutkimuksien mukaan Aunuksen puolelle; sukunimenä oli 1800-luvulla Levojev Rajakonnussa.

Toini Kälviäinen tuonilmaisiin

Oulun vanhin asukas, 106-vuotias opettaja **Toini Kälviäinen** siirtyi tuonilmaisiin naistenpäivän aamuna, 8. maaliskuuta 2004 aamulla kahdeksan aikaan. Kaksi kuukautta aikaisemmin hän oli saavuttanut tuon kunnioitettavan iän.

Toinin voimat olivat alkaneet hiljalleen hiipua jo edellisen viikon keskiviikkona; Hän oli kovin väsynyt, jutteli vielä jonkin verran, mutta ruoka ei enää maistunut. Kipuja hänellä luultavasti ei ollut, mutta näytti ilmeiseltä, hän alkoi jo luopua.

Siunaustilaisuudesta Oulun vanhan hautausmaan Suomen ja Itä-Karjalan lipuin somistetussa kappelissa muodostui harras ja lämminhenkinen tilaisuus. Omasta toivomuksestaan

Toini siunattiin omaisten ja ystävien läsnä ollessa. Siunausta toimittamassa oli luterilaisen papin lisäksi, myös vainajan toivomuksen mukaisesti, ortodoksinen pappi. Saattoväkeä kappelissa oli saattoväkeä parikymmentä henkeä.

Ensimmäisenä tervehdyksensä toivat Reino Kälviäinen vaimonsa ja poikansa kanssa. Siten oli vuorossa Kälviäisten kasvattitytären lapset ja yksi lapsenlapsi. Lieksasta oli tullut Toinin sisarenpoika ja Helsingistä sisaren pojan tytär.

Tämän jälkeen tulivat viralliset kukkaistervehdykset Karjalan Sivistysseuralta, Pohjois-Viena –seuralta sekä henkilökunnalta hoitokoti Almasta, missä Toini oli asunut useita vuosia.

Karjalan Sivistysseuran

kukkalaatteen (vihreällä pohjalla tummanpunaiset ruusut, keskellä viisi liljaa) laskivat erityisopettaja Anja Suvanto ja pastori-kanttori Eino Hynninen. Punamustissa Karjala-nauhoissa oli teksti: "Vienankarjalaisten lasten Maikkulan pakolaiskansakoulun opettajan Toini Kälviäisen muistoa kunnioittaen Karjalan Sivistysseura. – Ollos iäti muistettu".

Viimeistä tervehdystään jättämässä oli myös jo 80-vuotias kummityttö Helmi Söderman, ja Kärsämäen Saviselästä Toini Kälviäistä, entistä kyläkoulun opettajaa iäisyysmatkalle saattamaan oli tullut nelihenkinen delegaatio. Lopuksi tervehdyksensä toivat pitkäaikaiset ystävät ja tuttavat.

LAINA LAHTI

Lähiomaiset viimeisiä jäähyväisiä jättämässä.

Saattojoukko Oulun vanhalla hautausmaalla.

kirkko, tsasouna ja Kuivajärven praasniekka ovat olleet Ohvon Iivanan Jussille tärkeitä asioita. Vuosikautia hän toimi tsasounan isäntänä ja oli aina valmis esittelemään sen rakentamisen vaiheita ja yksityiskohtia asiasta kiinnostuneille.

Suomalainen tapa on juhlia ihmisen täyttävässä "merkkivuosi". Näin tapahtuu nytkin ja harvinaisen vahvoin perustein. Ortodokseille nimi ja siten myös nimipäivä ovat erityisen tärkeitä. Meillä on näin ollen oikeus juhlia Jussia uudelleen juhannuksena, "Lehtilivanan" päivänä.

Kiitos menneen muistajalle ja arvostajalle! Monia armorikkaita vuosia Sinulle Jussi kuin myös vaimollesi Ennille!

HEIKKI RYTKÖLÄ
"tietojen kysyjä"

Jussi Huovinen kuuluu vienäläisen ja suomalaisen kulttuurin hengen aateliin. Hän on kuin viimeinen jalostunut lenkki siinä ketjussa, joka ulottuu Kalevalan syntyvaiheisiin ja vielä kauemmaksi. Tunnustuksena työstään hän on saanut Kalevalaseuran perinteentaitajan palkinnon 1989, erityispalkinnon 1999 ja Samuli Paulaharjun Elämäntyöpalkinnon tänä vuonna.

Jussi Huovisen merkkipäivän johdosta järjestettiin Kuhmossa kansalaisjuhla 1. p:nä huhtikuuta. Tilaisuudessa julkistettiin uusi cd-levy sarjassa "Vienan kansan laulajia". Levy sisältää runsaan valikoiman Jussin repertuaarista: uusia ja vanhoja lauluja, omia sävellyksiä sekä ammoinkin muamolta opittuja.

MERKKIPÄIVÄ

Päivänsankari Aleksandra puolisonsa Vernerin kanssa, takana juhlien etäisin vieras, Rudolf Petroskoista.

90 vuotta täytti Vaasassa 21.p:nä maaliskuuta **Aleksandra Jegorintytär Ingi** o.s. Lipkin Keynäsjärven Iutalasta. Jegor Feodorinpoika Lipkin muutti perheineen Vuokkiniemestä Suomeen viime vuosisadan alkupuolella. - Kuvassa pirteä päivän sankari Aleksandra puolisonsa Vernerin kanssa juhlapöydän ääressä. Onnittelijoita kävi pitkin päivää, kun merkkitapauksesta oli kerrottu oikein radiossa. Rudolf Toivonen oli tullut Petroskoista saakka "serkkutätitään" onnittelemaan. (kuva: SV).

Moskovan ja Venäjän patriarkka **Aleksei II** täytti 75 vuotta 23.2.-04. Hän on syntynyt Tallinnassa, ja toimi v. 1961-64 Tallinnan ja Viron piispana, sitten Moskovan patriarkkakunnan asiantuntijana ja johti vv. 1986-90 Leningradin hiippakuntaa, johon myös Karjala tuohon aikaan kuului. Kesäkuussa 1990 Aleksei valittiin Moskovan patriarkan istuimelle.

Aleksei II:n vuodet ovat olleet Venäjän ortodoksisen kirkon nopean elpymisen aikaa.

Maria Savinova

80 vuotta täytti 6.4.-04 kenttjärveläinen **Maria Osipantytär Savinova** o.s. Panfilova, ent. Toivonen, suvun vanhin, Odessassa. Hän lienee yksi harvoja sauvakävelyn harrastajia tuossa suuressa kaupungissa. Idean Maria omaksui lukuisilla matkoillaan Ouluun; Oulu ja Odessa ovat nimittäin ystävyyskaupunkeja, ja Maria toimi Odessan ystävyysdelegaatioiden matkoilla tulkina ja oppaana.

80 vuotta täytti 12.5.-04 Ruotsissa Hälleforsissa **Jouki Laamanen** o.s. Moisejeva. Hän on syntynyt Vienan Kiimasvaarassa ja on nyt toiseksi vanhin kiimasvaaralainen.

Joukilla on kolme tyttäretä ja kahdeksan lastenlasta. Terveys hänellä on korkeasta iästä huolimatta hyvä. - Parhaat onnittelet siskon perheeltä Kanadasta, veljen perheeltä Norrköpingistä ja Kiimasvaaran kyläläisiltä, joita on elossa vielä 16 henkeä sekä kaikilta tuttavilta. - JM

Klaudia Saarekas o.s. Latvala, ent. Latsa kuoli Helsingissä 16.11.2003. Hän oli syntynyt 25.7.1919 Salmassa Anna ja Vasili Latsan ainoana eloonjääneenä tyttärenä. Vanhemmat Anna ja Vasili olivat tehneet pyhiinvaellusmatkan Solovetskin luostariin rukoillakseen siellä edes yhden lapsen eloonjäämisen puolesta. Rukous auttoi ja äitini jäi eloon, mutta joutui kokemaan hyvin vaikean elämän. Ainoa lapsi, allekirjoittanut, jäi isättämäksi 19.10.1944, jolloin Arseni Saarekas astui miinaan ja kuoli saamiinsa

vammoihin. Sitä ennen äitini oli jo kokenut raskaat evakkovuodet sekä oman äitinsä Annan sairastumisen ja kuoleman sodan jaloissa.

Klaudia valmistui ompelijaksi sotalleskille myönnetyn tuen ansiosta ja pystyi elättämään tyttärensä lukuisista vaikeuksista huolimatta. Hänet haudattiin Helsingin ortodoksiselle hautausmaalle perinteen mukaisesti 20.11. Kauniin ja lämminkäisen siunaustoimituksen suoritti oman tyttäreni Anita Sandqvistin kummi, isä Mitro Repo.

SILJA SOINIALA
ikonimaalari

Anni Haipus

Anni Haipus ent. Ojala o.s. Tervonen kuoli 80-vuotiaana Oulussa 18.1. -03. Anni oli viimeinen elossa ollut vuonnislaisen pakolaisperheen seitsemästä lapsesta.

Perheen vanhemmat olivat molemmat vuonnislaisia, tuatto Vasselei Riijonpoika Tervasov ja muamo Jelena Romanantytär Lettijeva. Perheeseen kuului myös Iro-ämmö, Vasseleinin äiti.

Karjalan kansannousun jälkiseurauksena perhe joutui monien muiden tapaan jättämään kotinsa ja pakenemaan Suomeen. Pakoreitti kulki helmikuussa 1921 kovassa pakkasessa Lonkan ja Juntusrannan kautta Paltamon Kytömäkeen. Keväällä 1923 siellä syntyi perheen kuopus, Anni. Hän oli lapsista ainoa Suomen puolella syntynyt. Kytömäestä matka jatkui pakolaisleireille Turkinsaareen ja Kymin-